

اصرار برای ما ندن

انسان در هر شرایطی، تحت نظر و در معرض امتحان الهی است. در مسئولیت‌ها اگر تبعیض، غرضورزی و هر رفتار نابجایی از ما سر بزند، باید به فکر پاسخ‌گویی در محضر پروردگار باشیم.

برای دو روز بیشتر ماندن در یک پست و حفظ صندلی مدیریت، زیر پا گذاشتن کرامت انسانی و آویزان شدن از ریسمان دروغ و فتنه، کار مناسبی برای یک فرد در شرایط فعلی جامعه نمی‌باشد.

کم‌کاری و عدم موفقیت در یک مجموعه با وضعیت حاکم در آن قابل احساس است. برخی‌ها می‌خواهند ضعف را با گفتاردرمانی پوشش بدهند و یا در تلاش هستند که قسمتی از جراحات وارده به حوزه مدیریتی را با هوجب‌گری تمام ترمیم کنند اما همه به‌خوبی آگاهند که این قبیل تاکتیک‌ها برای تحت تأثیر قرار دادن افکار عمومی، تاریخ مصرف خود را از دست داده‌اند.

امروز با توجه به گستردگی وسایل ارتباط‌جمعی، شکست و ناکامی را موفقیت تلقی کردن کار بیهوده‌ای است. عقد اخوت با این و آن و یا انتخاب‌های گزینشی و بازی‌ها و بده‌بستان‌های پشت‌پرده در درازمدت تأثیر مطلوبی نمی‌تواند داشته باشد. دنیای ورزش با توجه به اهمیتی که در سلامتی، شادابی و آینده جوانان دارد، لازم است که بیشتر در تیررس دقت و اقدام قرار بگیرد.

آن دسته از مسئولین هیئت‌های ورزشی که در طول دوران مسئولیت نتوانسته‌اند مثمرتر باشند و در جمع ورزشی‌ها برای خود جایگاه مناسبی به دست آورند، اصرار برای ماندن و حکومت کردن جز ظلم به ورزشکاران و شخم زدن آن رشته، نمی‌تواند حاصل دیگری داشته باشد.

جوانی که با هزاران امید رو به سوی ورزش می‌گذارد اگر از دست‌اندرکاران امر، بی‌برنامگی، روزمرگی، بی‌اعتنائی، تبعیض، حق‌کشی و بی‌عدالتی را شاهد باشد، آزرده‌خاطر شده و اعتماد خود را از دست خواهد داد. در این حالت است که در یک رشته ورزشی، ریاست برای برخی، وسیله‌ای جهت تفاخر و غرور و مباحثات می‌شود و به قول معروف خربزه‌اش را رؤسا می‌خورند و لرزش نصیب ورزشکاران می‌شود.

آن کسی که قادر به دل‌کندن از موقعیت به دست‌آورده نیست به هر وسیله‌ای متوسل می‌شود. از یکسال مانده به برگزاری مجمع انتخاباتی

مهره‌چینی می‌کند، خودی را در مسند قرار می‌دهد تا کمک حالش باشد، رؤسای شهرستان‌ها را افرادی حرفش‌نو انتخاب می‌کند و با مهندسی کردن اعضای مجمع برای ماندن و بودن تلاش می‌کند.

بپذیریم که در جامعه ورزش گوش‌ها کر و چشم‌ها کور نیستند. نتایج به دست آمده در هر مسابقه و رقابتی رصد می‌شود. مسئولینی که آمارهای موجود نشان‌دهنده ضعف آنهاست با آمارهای ساختگی می‌خواهند چهره‌ای تلاشگر و تأثیرگذار و مؤثر به نمایش بگذارند، غافل از این‌که همه آگاه هستند و به‌خوبی می‌دانند که این قبیل افراد که بیشتر شبیه به طبل‌های توخالی هستند برای ورزش منطقه زحمت‌اند و نه رحمت.

خلاصه ریاست‌طلبی در ورزش و هیئت‌های ورزشی برای عده‌ای، یک عطش سیری‌ناپذیر است. به هر اندازه‌ای که به پسرفت رشته‌های ورزشی کمک می‌کنند و فاصله از روزهای خوش را عمیق و عمیق‌تر می‌نمایند و تبعیض و رفتارهای جانبدارانه را به رفتار معمولی تبدیل می‌کنند، بیشتر از آن به ماندن در قدرت و ضربه زدن به ورزش و نابود کردن آن اندیشیده و رغبت نشان می‌دهند.

از این قبیل افراد در ورزش استان اردبیل می‌توان نمونه‌های چندی را ذکر کرد. باید ماند و منتظر شد تا در روزهایی که در پیش است نقاب از چهره کسانی که در قالب دوست و هوادار ورزش، برخی از رشته‌های ورزشی را به خاک سیاه نشانده‌اند، کنار زده شود تا برای همیشه فضای ورزش از وجود افراد متعهد، متملق و چاپلوس پاکسازی شود. انشاء الله.